

DE BENEDICTIÖNE ET CORONATIÖNE REGINÆ.

Si vero tunc Regina benedicenda sit, et coronanda, quam primum, ipso Rege inthronizato, et orationibus expletis, Metropolitanus cum Prælatiis paratis ad altare reversus in faldistorio sedet. Rex de solio suo surgens, cum comitiva sua, coronam in capite, et sceptrum in manu gestans, ante altare ad Metropolitanum proficiscitur, et facta ei reverentia, stans, detecto capite, petit Reginam benedici, et coronari, sub his verbis:

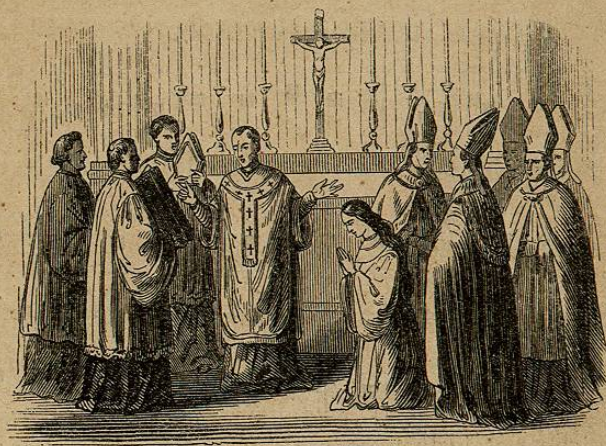

REVERENDISSIME Pater, postulamus, ut Consortem nostram nobis a Deo conjunctam benedicere, et coronam Reginali decorare dignemini, ad laudem, et gloriam Salvatoris nostri Jesu Christi.

Deinde ad solium suum revertitur.

Tunc Regina, quæ in aliquo loco ad partem in Ecclesia a principio steterat, a duobus Episcopis paratis, non his, qui Regem deduxerunt, sed primis post eos, crine soluto, et capite velato, in vestibus suis communibus ad Metropolitanum ante altare deducitur; et facta Metropolitanum reverentia, coram illo genuflectit, et ejus manum osculatur.

Tunc surgit Metropolitanus cum mitra, et in faldistorio procumbit. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit; et inchoantur, ac perficiuntur Litanie, ut supra. 35. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, et stans versus ad illam ante se genuflexam, dicit sequentem Orationem intelligibili voce; quam etiam, et alia sequentia adstantes Prælati parati submissa voce dicunt:

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, hanc famulam tuam N. cœlesti bene ✠ dictione sanctifica, quam in adiutorium

regni Reginam eligimus, tua ubique sapiéntia eam dó-
ceat et confórtet, atque Ecclésia tua fidélem fámulam
semper agnóscat. Per eúmdem Dóminum nostrum Je-
sum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat
in unitáte Spiritus sancti Deus,

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit :

Per o-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. *R.* Amen.

Y. Domi-nus vo-bis-cum. *R.* Et eum spi-ri-tu tu-o.

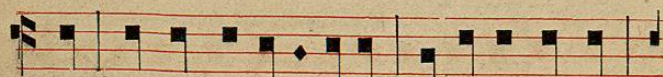
Y. Sursum cor-da. *R.* Ha-bemus ad Do-minum.

Y. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no De-o no-stro.

R. Dignum et justum est. *Ve-re* dignum et justum

est, æquum et sa-lu-ta-re, nos ti-bi semper,

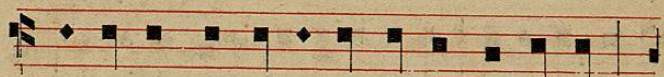
et u-bique gra-ti-as a-gere; Do-mi-ne sancte,

Pater o-mnipotens, æ-ter-ne De-us, Ho-no-rum

cunctorum auctor, ac dis-tri-bu-tor, be-ne-di-

cti-o-num-que o-mni-um lar-gus in-fu-sor,

tri-bu-e su-per hanc fa-mulam tu-am Re-gi-nam

be-ne *X* di-cti-o-nis tu-æ co-pi-am; et quam

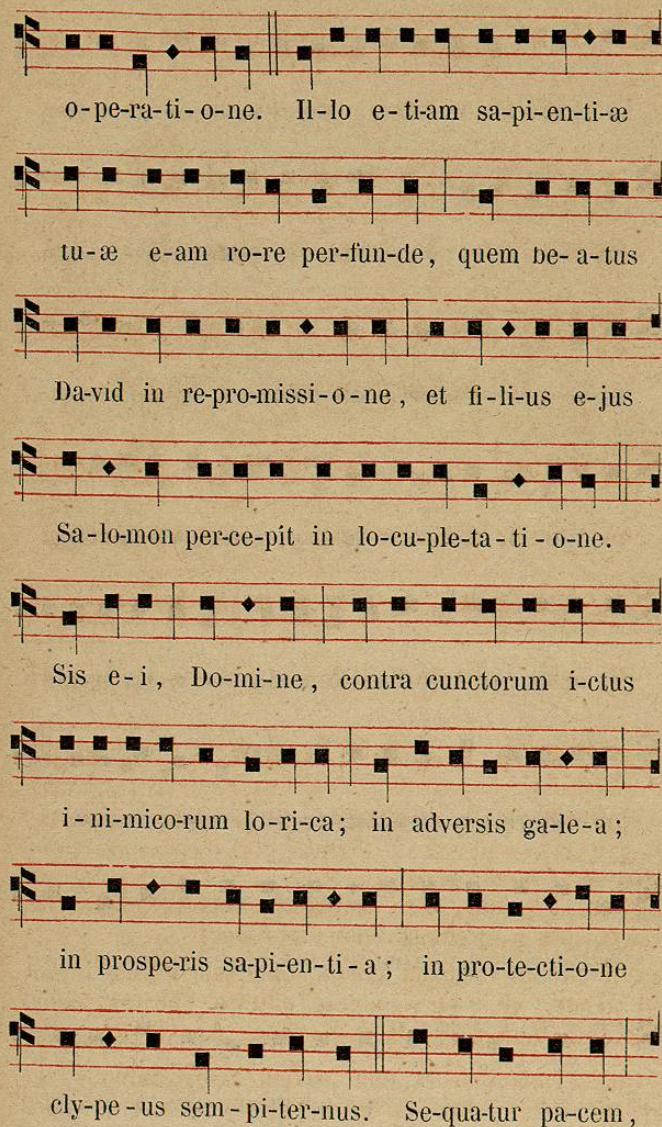
hu-ma-na e-le-cti-o si-bi præ-es-se gau-det,

tu-a su-per-næ e-le-cti-o-nis et be-ne-di-

cti-o-nis in-fu-si-o ac-cu-mu-let. Con-ce-de
 e-i, Do-mi-ne, au-cto-ri-ta-tem re-gi-mi-nis,
 con-si-li-i ma-gni-tu-di-nem, sa-pi-en-ti-æ,
 pru-den-ti-æ, et in-tel-le-ctus a-bun-dan-ti-am,
 re-li-gi-o-nis ac pi-e-ta-tis cu-sto-di-am; qua-
 te-nus me-re-a-tur be-ne-di-ci et augmen-ta-ri
 in no-mi-ne, ut Sa-ra; vi-si-ta-ri et fœcunda-ri,
 ut Rebec-ca; contra om-nium mu-ni-ri vi-ti-o-rum

monstra, ut Ju-dith; in re-gi-mi-ne re-gni e-li-gi,
 ut Esther, ut, quam hu-mana ni-ti-tur fra-gi-li-tas
 be-ne-di-ce-re, cœ-le-stis po-ti-us in-ti-mi ro-ris
 re-ple-at in-fu-si-o. Et quæ a no-bis e-li-gi-tur,
 et be-ne ~~di~~-ci-tur in Re-ginam, a te me-re-a-tur
 ob-ti-ne-re præ-mi-um æ-ter-ni-ta-tis per-pe-tu-æ.
 Et sic-ut ab ho-mi-ni-bus sub-li-ma-tur in no-
 mi-ne, i-ta a te sub-li-me-tur fi-de et

o-pe-ra-ti-o-ne. Il-lo e-ti-am sa-pi-en-ti-æ
 tu-æ e-am ro-re per-fun-de, quem be-a-tus
 Da-vid in re-pro-missi-o-ne, et fi-li-us e-jus
 Sa-lo-mon per-ce-pit in lo-cu-ple-ta-ti-o-ne.
 Sis e-i, Do-mi-ne, contra cunctorum i-ctus
 i-ni-mico-rum lo-ri-ca; in adversis ga-le-a;
 in pro-spe-ris sa-pi-en-ti-a; in pro-te-cti-o-ne
 cly-pe-us sem-pi-ter-nus. Se-qua-tur pa-cem,

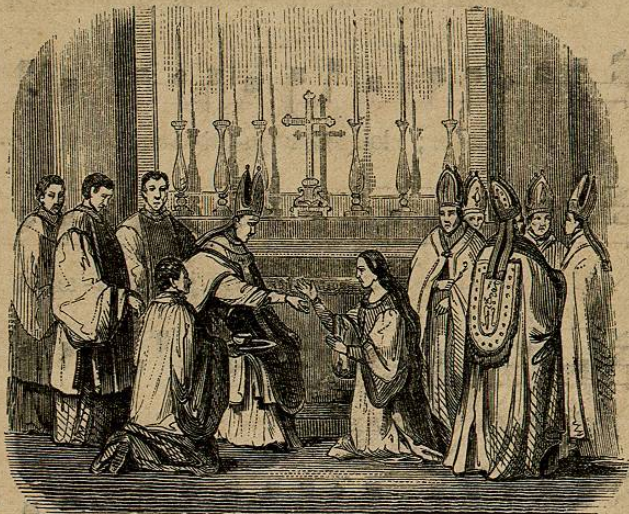
di-li-gat cha-ri-ta-tem, abs-ti-ne-at se ab omni
 im-pi-e-ta-te; lo-quat-ur ju-sti-ti-am, cu-sto-
 di-at ve-ri-ta-tem, sit cul-trix ju-sti-ti-æ et
 pi-e-ta-tis, a-matrix re-li-gi-o-nis. Vi-ge-at-que
 præ-sen-ti be-ne ✠ di-cti-o-ne in hoc æ-vo an-nis
 plu-ri-mis, et in sem-pi-ter-no si-ne fi-ne æ-ter-nis.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quo a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

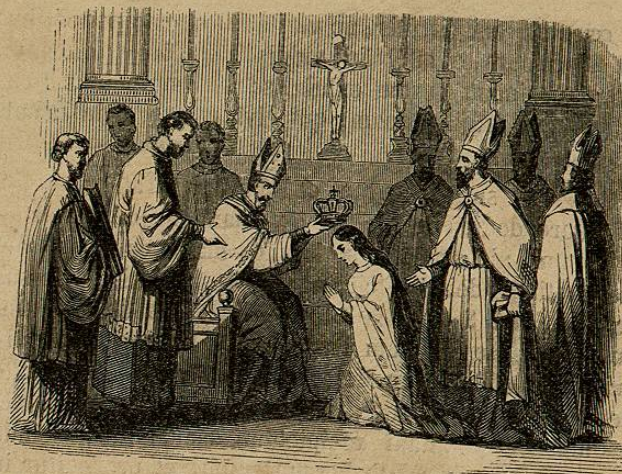
Qua Præfatione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, inungit in modum crucis cum oleo

Catechumenorum illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens :

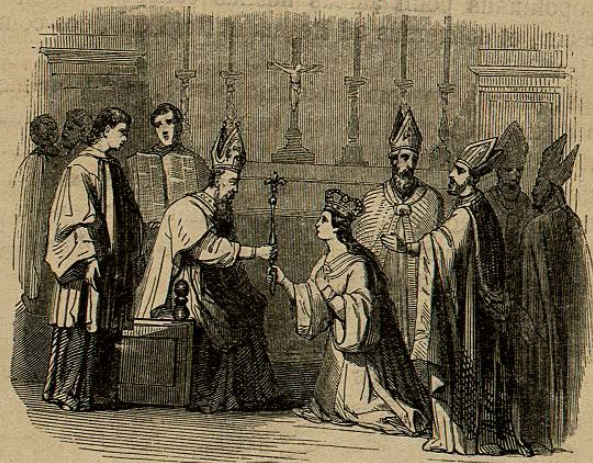
DEUS Pater æternæ glóriæ sit tibi adjutor; et Omnipotens benedicat tibi; preces tuas exaudi; vitam tuam longitudine dierum adimpleat; benedictionem tuam jûgiter confirmet, te cum omni pópulo in ætérnum cónservet; inimicos tuos confusione induat; et super te Christi sanctificatio, atque hujus olei infusio floreant; ut, qui tibi in terris tribuit benedictionem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelórum; ac benedicat te, et custodiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Quo factó, surgit Regina, et a suis ducitur ad sacristiam, seu papilionem, ubi Rex regales vestes indutus est, ibi et ipsa induitur vestibus reginalibus, quibus induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitra in faldistorio sedentem, qui imponit illi ante se genuflexæ coronam, dicens :

ACCIPE coronam glóriæ, ut scias te esse consórtem Regni, populóque Dei semper prospere cónsulas; et quanto plus exaltáris, tanto ámplius humilitátem diligas, et custódias. in Christo Jesu Dómino nostro.

Et mox dat ei sceptrum, dicens :

ACCIPE virgam virtútis, ac veritátis, et esto paupéribus misericors, et affábilis; víduis, pupillis, et órphanis, diligentíssimam curam exhibeas; ut omnipotens Deus áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Quo facto surgit Regina, et Episcopi parati qui ipsam ad altare deduxerunt, eam associant usque ad suum thalamum, ubi sedet in solio suo, matronis ejus ipsam comitantibus; deinde dicitur Allelúia, siye ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege a suis tantum associati, vadunt ad offerendum Metropolitanò, in faldistorio ante medium altaris sedenti, de auro quantum volunt, et manum Metropolitanì recipientis osculantur; deinde revertuntur ambo ad thalamum suum, et proceditur in Missa usque ad communionem. Data pace Regi et Reginæ, per primum ex Prælatis paratis, cum instrumento ad hoc ordinato, Rex et Regina a suis tantum associati descendunt de thalamis, et veniunt ad altare, ubi in supremo gradu genuflectunt; et percepta communionem, Metropolitanus ponit ambas hostias consecratas super patenam, et conversus ad Regem et Reginam, eos communicat.

Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitanì, tum simili modo communicat Reginam, quæ similiter ejus manum osculatur, et successive ambos ex calice suo purificat, qui purificati ad thalamos suos revertuntur, eo ordine, quo venerunt. Metropolitanus vero ablutionem sumit; et accepta mitra, lavat manus, perficitque Missam, et in fine dat benedictionem solemnem. Qua data, Rex et Regina vadunt ad palatium suum, et Metropolitanus, atque alii Prælati omnes deponunt vestes sacras, et ad propria quisque revertitur.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ SOLIUS.

Si autem, Rege jam pridem coronato, Regina sola, ut conjux illius, coronanda sit, parantur duo thalami, et alius locus, in quo Regina a principio officii usque ad tempus coronationis expectat. Vocantur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ supra pró coronatione Regis ordinata sunt.

Die autem statuto, Metropolitanò, et Prælatis in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Rex vestibus regalibus indutus cum corona in capite, et sceptro in manu, ense præcedente, a suis associatus venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum; et Metropolitanò, ac Prælatis omnibus paratis, incipitur Missa,

